

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شوریٰ فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ... ۲۱۲/ف/۸۸
تاریخ: ... ۲۸/۷/۱۳۸۸
پیغام: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت بر کاته»
دیگر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم:

بدینویسیله گزارش جلسه چهارصد و سی و هفتم مجمع مشورتی‌فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۵ مشتمل بر بررسی یک لایحه ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست.

ماده ۲: امور مربوط به سرپرستی کودکان و

ب) (علی): ۱- ماده مذکور خلاف حکم اولی شرع دانسته شد. (۲ رأی از ۸ رأی)

توضیح اینکه چهار نفر از اعضاء ماده مذکور را خلاف شرع دانسته و قائل بودند که سرپرستی کودکان و نوجوانان مذکور و امور مربوط به آن از وظائف و اختیارات ولی‌امر و حاکم شرعاً می‌باشد و قرار دادن این وظیفه و اختیار توسط مجلس برای سازمان بهزیستی خلاف شرع می‌باشد. همچنین سه نفر از اعضاء دیگر جلسه نظرشان این بود که منظور از سرپرستی مجرد ولايت بر امور آن‌ها نیست بلکه منظور معنای عامی می‌باشد که شامل ولايت در بعضی امور و سرپرستی در بعضی امور دیگر (مانند رد کردن کودک از خیابان) می‌گردد و لذا اطلاق سرپرستی از جهت شمول نسبت به سرپرستی ولایت خلاف شرع می‌باشد.

البته نظر سایر اعضاء که اصل ماده - نه اطلاق آن را - خلاف شرع می‌دانستند آن بود که معنای اعطاء سرپرستی اعطاء ولايت در جمیع امور است و لذا اصل ماده خلاف شرع می‌باشد.

۲- بر فرض قبول اینکه مجلس اختیارات اعطاء بعضی از امور مرتبط به مقام معظم رهبری «مدظله‌العالی» را به بعضی از نهادها و سازمان‌ها دارد لکن اطلاق واگذاری به سازمان بهزیستی کشور - ولو اینکه واجد شرائط لازم از جمله و ثابت نباشد - خلاف شرع دانسته شد.

(۲ رأی از ۸ رأی)

توضیح اینکه مجرد عضو سازمان بهزیستی بودن نمی‌تواند مجوز سرپرست بودن باشد بلکه باید سرپرست واجد شرایط شرعیه خاصه از جمله و ثابت و امانت نیز باشد. و به عبارت دیگر هر چند مقام معظم رهبری به مجلس این اختیار را داده باشد لکن مجلس نمی‌تواند هر کسی را ولی و سرپرست قرار دهد.

لکن نظر بعضی از اعضاء این بود که واگذاری مجلس به معنای واجد شرائط دانستن آن سازمان می‌باشد و یا اینکه چه بسا یک سازمان بعضی از افرادش عادل یا ثقہ نباشد ولی به خاطر وجود قوانین خاص و افراد ناظر بسیار، نمی‌توانند خلاف قوانین اسلامی عمل نمایند.

اصل ماده ۵ و بندهای «الف» و «ب» و «ج» و تبصره‌های آن:

ب) (علی): ۱- اطلاق آن‌ها خلاف حکم اولی شرع دانسته شد. (۵ رأی از ۹ رأی)

توضیح اینکه وجهی برای نفی حق درخواست سرپرستی و محروم کردن تمام افراد مذکور از سرپرستی - ولو اینکه خود رغبت فراوان به این امر دارند - نمی‌باشد و لذا خلاف شرع می‌باشد.

در مقابل نظر بعضی از اعضاء این بود که مجلس اختیاراتی دارد و با رعایت مصالح این قوانین را وضع نموده است و یا این که مستفاد از بند مذکور، محرومیت نمی‌باشد بلکه صرف اجرائیات می‌باشد مانند وضع قانونی مربوط به نوع لباس نانوایان البته ممکن است از این شباهت جواب داده شود که رعایت مصالح ثانویه بر عهده مجمع تشخیص مصلحت است نه مجلس و همچنین بند مذکور از مجرد اجرائیات نیست بلکه نوعی قانون‌گذاری بوده و لذا خلاف شرع می‌باشد.

لکن مع ذلک مشکلی باقی می‌ماند و آن اینکه چه فرقی بین مثل این قانون و مثل قانون شرط سنی برای دادن گواهینامه رانندگی می‌باشد.

۲- مستفاد از ماده مذکور آن است که محدوده اختیارات قاضی صالح نیز محدود شد و نمی‌توان با حکم قاضی صالح سرپرستی در

موارد مذکور را اعطاء نمود و لذا خلاف شرع دانسته شد. (۴ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶: درخواست کنندگان ...

جمهوری اسلامی ایران

جمع‌شورتی فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ۸۷/۲۱۲ ف/۸
تاریخ: ۱۳۸۸/۷/۲۸
پیش: صلوات

بررسی؛ اطلاق مفهوم حصر و انحصار شرایط در امور مذکور و عدم ذکر شرط ایمان و تدین و ... خلاف شرع دانسته شد. (۸ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶، بند الف: عدم محکومیت جزائی مؤثر

بررسی؛ اطلاق آن از جهت شمول نسبت به افرادی که مرتکب جرمی شده و توبه نموده‌اند و دارای تدین می‌باشند خلاف شرع دانسته شد. (۵ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶، بند ب: تمکن مالی

بررسی؛ اطلاق آن از جهت شمول نسبت به مواردی که شخص سرپرست دارای تدین و شرایط عالیه بوده و کودک و فرزند نیز در امور مالی بانی داشته و یا دارای اموال فراوان می‌باشد خلاف شرع دانسته شد.

ماده ۶، بند ج: عدم حجر

بررسی؛ اطلاق مانعیت محجوریت از جهت شمول نسبت به کودکی که پولدار بوده و یا بانی خیر دارد خلاف شرع دانسته شد. (۵ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶، بند د: صلاحیت اخلاقی

بررسی؛ اطلاق کفايت صلاحیت اخلاقی درامر سرپرستی - ولو این که صلاحیت دینی نداشته باشد - خلاف شرع دانسته شد. (۶ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶، بند ز: عدم ابتلاء به بیماری‌های واگیر و یا صعب العلاج.

بررسی؛ اطلاق مانعیت بیماری صعب العلاج ولو در مواردی که بیماری مانع عمل به مسائل سرپرستی نمی‌باشد خلاف شرع دانسته شد. (۴ رأی از ۹ رأی)

ماده ۶، بند ح: اعتقاد به یکی از ادیان

بررسی؛ اطلاق آن از جهت شمول نسبت به غیر مذهب حقه شیعه خلاف شرع دانسته شد. (۶ رأی از ۹ رأی) توضیح آن در ذیل اشکال به تبصره خواهد آمد.

ماده ۶، تبصره: رعایت اشتراکات دینی میان سرپرست

بررسی؛ اطلاق آن خلاف شرع دانسته شد. (۸ رأی از ۹ رأی)

زیرا اعطاء کودک مسیحی به مسیحی یا کودک اهل تسنن به اهل تسنن مستلزم در معرض اخلال قرار دادن آنان گردیده و حرام می‌باشد و وقتی

افراد سرپرست مسلمان شیعه وجود دارند اعطاء به غیر مسلمان شیعه خلاف شرع می‌باشد.

توضیح این که در این جلسه تا پایان ماده ۶ بررسی شد.

دوام توفیقات حضرت عالی را از درگاه ایزد متعال مسئلت دارم.

سید حسن طاهری خرم‌آبادی

رئیس جمیع مشورتی فقهی شورای نگهبان